

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2020 m. rugsėjo 24 d.
(OR. en)

10046/20

Tarpinstitucinės bylos:
2018/0135 (CNS)
2020/0135 (CNS)

RESPR 51
FIN 523
CADREFIN 191
POLGEN 132

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas: TARYBOS SPRENDIMAS dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių
sistemos, kuriuo panaikinamas Sprendimas 2014/335/ES, Euratomas

TARYBOS SPRENDIMAS (ES, Euratomas) 2020/...

... m. ... d.

**dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos,
kuriuo panaikinamas Sprendimas 2014/335/ES, Euratomas**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 311 straipsnio trečią pastraipą,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 106a straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

¹ ... m. ... d. nuomonė [(OL ...)]/(dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

kadangi:

- (1) Sąjungos nuosavų išteklių sistema turi būti užtikrinami pakankami ištekliai, kad Sąjungos politika būtų plėtojama tinkamai, atsižvelgiant į poreikį laikytis griežtos biudžetinės drausmės. Be to, nuosavų išteklių sistemos plėtojimu gali ir taip pat turėtų būti kuo labiau prisidedama prie Sąjungos politikos plėtojimo;
- (2) Lisabonos sutartimi padaryti nuostatų, susijusių su Sąjungos nuosavų išteklių sistema, pakeitimai, kuriais sudaromos sąlygos panaikinti esamą nuosavų išteklių kategoriją ir sukurti naują kategoriją;
- (3) 2013 m. vasario 7–8 d. susitikime Europos Vadovų Taryba paragino Tarybą tęsti darbą, susijusį su Komisijos pasiūlymu dėl pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM) grindžiamų naujų nuosavų išteklių, kad jie būtų kuo paprastesni ir skaidresni, kad būtų sustiprintas ryšys su Sąjungos PVM politika ir faktinėmis pajamomis iš PVM ir kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos mokesčių mokėtojams visose valstybėse narėse;
- (4) 2017 m. birželio mėn. Komisija priėmė diskusijoms skirtą dokumentą dėl ES finansų ateities. Juo Komisija pasiūlė įvairiausias matomesnio nuosavų išteklių susiejimo su Sąjungos politikos sritimis, visų pirma su bendrąja rinka ir su tvariu augimu, galimybes. Remiantis dokumentu, nustatant naujus nuosavus išteklius dėmesys turėtų būti skiriamas jų skaidrumui, paprastumui ir stabilumui, jų nuoseklumui Sąjungos politikos tikslų atžvilgiu, jų poveikiui konkurencingumui ir tvariam augimui bei jų teisingam paskirstymui tarp valstybių narių;

- (5) dabartinę PVM pagrįstų nuosavų išteklių nustatymo sistemą dėl pernelyg didelio sudėtingumo ne kartą kritikavo Audito Rūmai, Europos Parlamentas ir valstybės narės. Todėl 2020 m. liepos 17–21 d. Europos Vadovų Taryba padarė išvadą, kad tikslinga supaprastinti tų nuosavų išteklių apskaičiavimą;
- (6) siekiant geriau suderinti Sąjungos finansavimo priemones ir jos politikos prioritetus, geriau atsižvelgti į Sąjungos bendrojo biudžeto (toliau – Sąjungos biudžetas) vaidmenį bendrosios rinkos veikime, geriau remti Sąjungos politikos tikslus ir sumažinti bendrosiomis nacionalinėmis pajamomis (toliau – BNP) pagrįstus valstybių narių įnašus į Sąjungos metinį biudžetą, 2020 m. liepos 17–21 d. Europos Vadovų Taryba padarė išvadą, kad ateinančiais metais Sąjunga sieks reformuoti nuosavų išteklių sistemą ir nustatys naujus nuosavus išteklius;
- (7) pirmasis žingsnis – turėtų būti nustatyta nauja nacionaliniais įnašais grindžiama nuosavų išteklių, apskaičiuojamų remiantis neperdirbtų plastiko pakuočių atliekų kiekiu, kategorija. Vadovaujantis Europine plastikų strategija, Sąjungos biudžetas gali prisidėti prie taršos plastiko pakuočių atliekomis mažinimo. Nacionaliniais įnašais, kurie yra proporcingi kiekvienoje valstybėje narėje neperdirbtų plastiko pakuočių atliekų kiekiui, pagrįsti nuosavi ištekliai suteiks paskatą mažinti vienkartinį plastikinių gaminių vartojimą, skatins perdirbimą ir žiedinę ekonomiką. Kartu, vadovaujantis subsidiarumo principu, valstybėms narėms bus paliekama laisvė imtis tinkamiausių priemonių tiems tikslams pasiekti. Kad būtų išvengta pernelyg didelio regresinio poveikio nacionaliniams įnašams, valstybių narių, kurių BNP vienam gyventojui 2017 m. nesiekė ES vidurkio, įnašams turėtų būti taikomas koregavimo mechanizmas, pagal kurį pritaikomas metinis sumažinimas fiksuotąja suma. Sumažinimas turėtų atitikti 3,8 kg padauginus iš atitinkamos valstybės narės gyventojų skaičiaus 2017 m.;

- (8) 2020 m. liepos 17–21 d. Europos Vadovų Taryba pažymėjo, kad per 2021 m. pirmą semestrą, kaip papildomų nuosavų išteklių pagrindą, Komisija pateiks pasiūlymus dėl pasienio anglies dioksido mokesčio mechanizmo ir dėl skaitmeninio mokesčio, siekiant juos nustatyti ne vėliau kaip 2023 m. sausio 1 d. Europos Vadovų Taryba paprašė Komisijos pateikti peržiūrėtą pasiūlymą dėl ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos, galbūt išplečiant jos taikymo sritį taip, kad ji aprėptų aviacijos ir jūrų sektorius. Ji padarė išvadą, kad daugiametės finansinės programos laikotarpiu 2021–2027 m. (toliau – DFP 2021-2027) Sąjunga sieks nustatyti kitus nuosavus išteklius, tarp kurių gali būti ir finansinių sandorių mokestis;
- (9) 2020 m. liepos 17–21 d. Europos Vadovų Taryba padarė išvadą, kad nustatant nuosavų išteklių tvarką reikėtų vadovautis bendrais paprastumo, skaidrumo ir teisingumo tikslais, įskaitant sąžiningą naštos pasidalijimą. Ji taip pat padarė išvadą, kad Danijai, Nyderlandams, Austrijai ir Švedijai, o paramos ekonomikos atsigavimui bei atsparumui kontekste – ir Vokietijai turi būti taikomos jų 2021–2027 m. metinių BNP pagrįstų nuosavų lėšų įnašų korekcijos sumažinant fiksuotąją sumą;
- (10) valstybės narės kaip surinkimo sąnaudas turėtų pasilikti 25 % jų surinktų tradicinių nuosavų išteklių sumų;

- (11) integruojant Europos plėtros fondą į Sąjungos biudžetą turėtų būti padidintos šiame sprendime nustatytos nuosavų išteklių viršutinės ribos. Siekiant užtikrinti, kad Sąjunga – bet kokiomis aplinkybėmis – galėtų vykdyti savo finansinius įsipareigojimus, net ir ekonomikos nuosmukio laikotarpiais, būtina palikti pakankamą maržą tarp mokėjimų ir nuosavų išteklių viršutinės ribos;
- (12) turėtų būti išlaikyta pakankama marža nuosavų išteklių viršutinių ribų atžvilgiu, kad Sąjunga galėtų įvykdyti visus savo finansinius įsipareigojimus ir neapibrėžtuosius įsipareigojimus, kurių terminas sueina konkrečiais metais. Visa nuosavų išteklių suma, paskirta Sąjungai metiniams mokėjimų asignavimams padengti, turėtų neviršyti 1,40 % visų valstybių narių BNP sumos. Į Sąjungos biudžetą įskaitytų įsipareigojimų asignavimų bendra metinė suma turėtų neviršyti 1,46 % visų valstybių narių BNP sumos;
- (13) siekiant išlaikyti Sąjungai naudotis suteiktų finansinių išteklių sumą nepakitusia, tikslinga pakoreguoti nuosavų išteklių viršutines ribas mokėjimų asignavimų ir įsipareigojimų asignavimų atžvilgiu, išreikštas BNP procentine dalimi, tuo atveju, jeigu būtų iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 549/2013¹ ir dėl to reikšmingai pakistų BNP dydis;

¹ 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 549/2013 dėl Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistemos Europos Sąjungoje (OL L 174, 2013 6 26, p. 1).

- (14) COVID-19 krizės ekonominis poveikis parodė, kaip svarbu užtikrinti pakankamą Sąjungos finansinį pajėgumą ekonominių sukrėtimų metu. Sąjunga turi apsirūpinti priemonėmis savo tikslams pasiekti. Siekiant reaguoti į COVID-19 krizės padarinius nedidinant spaudimo valstybių narių finansams laikotarpiu, kai jų biudžetai jau ir taip patiria milžinišką spaudimą stengiantis finansuoti su krize susijusias nacionalines ekonomines ir socialines priemones, reikia išimtinio masto finansinių išteklių. Todėl išimtinis atsakas turėtų vykti Sąjungos lygmeniu. Dėl tos priežasties tikslinga įgalioti Komisiją išimties tvarka Sąjungos vardu kapitalo rinkose laikinai pasiskolinti iki 750 000 mln. EUR sumą 2018 m. kainomis. Iki 360 000 mln. EUR 2018 m. kainomis pasiskolintų lėšų būtų panaudota paskoloms teikti ir iki 390 000 mln. EUR 2018 m. kainomis pasiskolintų lėšų būtų panaudota išlaidoms, abiem atvejais vieninteliu tikslu – reaguoti į COVID-19 krizės padarinius;
- (15) šiuo išimtiniu atsaku turėtų būti reaguojama į COVID-19 krizės padarinius ir užkertamas kelias jos atsinaujinimui. Todėl parama turėtų būti ribotos trukmės ir didžioji dalis finansavimo turėtų būti suteikta iš karto po krizės; tai reiškia, kad teisiniai įsipareigojimai pagal šiais papildomais ištekliais finansuojamą programą turėtų būti prisiimti ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d. Mokėjimai pagal Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę bus patvirtinami tinkamai pasiekus ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plane nustatytus atitinkamus tarpines reikšmes ir tikslus; tai bus vertinama pagal atitinkamą procedūrą, išdėstytą Reglamente, kuriuo nustatoma Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonė, atspindinčią 2020 m. liepos 17–21 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas;

- (16) siekiant vykdyti su numatytu lėšų skolinimusi susijusius įsipareigojimus, būtina išskirtinai ir laikinai padidinti viršutines nuosavų išteklių ribas. Todėl siekiant vienintelio tikslo – vykdyti visus Sąjungos įsipareigojimus, kylančius dėl jos skolinimosi siekiant reaguoti į COVID-19 krizės padarinius, tiek viršutinė mokėjimų asignavimų riba, tiek viršutinė įsipareigojimų asignavimų riba turėtų būti padidinta 0,6 procentinio punkto. Komisijos įgaliojimas Sąjungos vardu kapitalo rinkose skolintis lėšas vieninteliu išskirtiniu tikslu – finansuoti priemones, kuriomis reaguojama į COVID-19 krizės padarinius, yra glaudžiai susijęs su šiame sprendime numatytais viršutinių nuosavų išteklių ribų padidinimu ir galiausiai su Sąjungos nuosavų išteklių sistemos veikimu. Atsižvelgiant į tai, tas įgaliojimas turėtų būti įtrauktas į šį sprendimą. Dėl beprecedenčio šio veiksmo pobūdžio ir išskirtinės pasiskolintinių lėšų sumos reikia užtikrintai žinoti bendrą Sąjungos įsipareigojimų mastą ir esminius lėšų grąžinimo ypatumus, taip pat įgyvendinti diversifikuotą skolinimosi strategiją;
- (17) nuosavų išteklių viršutines ribas būtina padidinti, nes kitaip ribų nepakaktų, kad būtų užtikrinti pakankami ištekliai, kurių reikia Sąjungai, kad ji galėtų įvykdyti įsipareigojimus, kylančius dėl išskirtinio ir laikino įgaliojimo skolintis lėšas. Poreikis turėti galimybę naudotis šiomis papildomomis lėšomis bus taip pat tik laikinas, nes grąžinant pasiskolintas lėšas ir einant paskolų grąžinimo terminui atitinkami finansiniai įsipareigojimai ir neapibrėžtieji įsipareigojimai laikui einant mažės. Todėl padidinimas turėtų nustoti galioti, kai bus grąžintos visos pasiskolintos lėšos ir nebeliks visų neapibrėžtųjų įsipareigojimų, susijusių su paskolomis, suteiktomis tų lėšų pagrindu, – ne vėliau kaip 2058 m. gruodžio 31 d.;

- (18) Sąjungos veikla siekiant reaguoti į COVID-19 krizės padarinius turi būti didelio masto ir turi būti vykdoma palyginti trumpą laikotarpį. Lėšų skolinimasis turi atitikti šį tvarkaraštį. Todėl naujo grynojo skolinimosi veikla turėtų būti nutraukta ne vėliau kaip 2026 m. pabaigoje. Po 2026 m. skolinimosi operacijos turėtų būti griežtai apribotos ir turėtų būti vykdomos tik refinansavimo operacijos, kad būtų užtikrintas veiksmingas skolos valdymas. Komisija, įgyvendindama operacijas pagal diversifikuotą finansavimo strategiją, turėtų kuo geriau pasinaudoti rinkų pajėgumu įsisavinti tokias didžiules pasiskolintų lėšų su skirtingais grąžinimo terminais sumas, įskaitant trumpalaikį finansavimą likvidumo valdymo tikslu, ir užsitikrinti palankiausias grąžinimo sąlygas. Be to, Komisija Europos Parlamentą ir Tarybą turėtų reguliariai ir išsamiai informuoti apie visus jos vykdomo skolos valdymo aspektus. Kai tik bus žinomi mokėjimo tvarkaraščiai pasiskolintomis lėšomis finansuotinos politikos atžvilgiu, Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateiks emisijos kalendorių, kuriame bus nurodytos numatomos emisijos datos ir numatomos apimtys už ateinančius metus, taip pat planą, kuriame bus išdėstyti numatomi pagrindinės sumos ir palūkanų mokėjimai. Tą kalendorių Komisija turėtų atnaujinti reguliariai;

- (19) lėšų, pasiskolintų negražinamos paramos teikimo, gražinamos paramos naudojant finansines priemones teikimo arba biudžeto garantijų atidėjinių tikslais, gražinimas, taip pat mokėtinų palūkanų mokėjimas finansuojamas iš Sąjungos biudžeto. Pasiskolintos lėšos, kurios naudojamos teikti paskolas valstybėms narėms, turėtų būti gražinamos sumomis, gautomis iš valstybių narių naudos gavėjų. Kad Sąjunga bet kuriais nustatytais metais ir bet kokiomis aplinkybėmis galėtų įvykdyti visus savo finansinius įsipareigojimus ir neapibrėžtuosius įsipareigojimus, kylančius dėl išskirtinio ir laikino įgaliojimo skolintis lėšas, Sąjungai reikia skirti būtinus išteklius ir užtikrinti galimybę jais naudotis, laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 310 straipsnio 4 dalies ir 323 straipsnio;
- (20) sumos, nepanaudotos numatytiems palūkanų mokėjimams, bus panaudotos išankstiniam lėšų gražinimui iki 2021–2027 m. DFP pabaigos, mokant minimalią sumą, ir gali būti padidintos virš šio dydžio su sąlyga, kad po 2021 m., laikantis SESV 311 straipsnio trečioje pastraipoje nustatytos tvarkos, bus nustatyti nauji nuosavi ištekliai. Visi įsipareigojimai, priimti dėl išskirtinio ir laikino įgaliojimo skolintis lėšas, turėtų būti visiškai įvykdyti ne vėliau kaip 2058 m. gruodžio 31 d. Siekiant užtikrinti veiksmingą pasiskolintų lėšų gražinimui reikalingų asignavimų biudžeto valdymą, tikslinga numatyti galimybę pagrindinius biudžetinius įsipareigojimus suskaidyti į metines dalis;

- (21) siekiant užtikrinti, kad per visą laikotarpį įsipareigojimai būtų mažinami tolygiai ir prognozuojamai, pasiskolintų lėšų grąžinimo tvarkaraštis turėtų atitikti patikimo finansų valdymo principą ir apimti visas lėšas, pasiskolintas pagal Komisijos įgaliojimą. Tuo tikslu konkrečiais metais Sąjungos mokėtinos sumos, skirtos pagrindinei sumai grąžinti, turėtų neviršyti 7,5 % didžiausios 390 000 mln. EUR išlaidoms skirtos sumos;
- (22) atsižvelgiant į Komisijos įgaliojimo skolinis lėšas reagavimo į COVID-19 krizės padarinius tikslu ypatumus, t. y. į jo išskirtinumą, laikinumą ir ribotumą, reikėtų paaiškinti, kad paprastai Sąjunga neturėtų naudoti kapitalo rinkose pasiskolintų lėšų veiklos išlaidoms finansuoti;

(23) siekiant užtikrinti, kad Sąjunga visada galėtų laiku vykdyti savo teisinius įsipareigojimus trečiųjų šalių atžvilgiu, šiuo sprendimu turėtų būti numatytos konkrečios taisyklės, kuriomis Komisijai būtų suteikti įgaliojimai laikino nuosavų išteklių viršutinės ribos padidinimo laikotarpiu pareikalauti, kad valstybės narės laikinai skirtų atitinkamus grynųjų pinigų išteklius, jeigu leistųjų asignavimų, įskaitytų Sąjungos biudžete, nepakaktų įvykdyti įsipareigojimams, kylantiems dėl skolinimosi, susijusio su tuo laikinu padidiniu. Kraštutiniu atveju Komisija turėtų galėti pareikalauti grynųjų pinigų išteklių tik tuomet, jeigu ji negali laiku generuoti būtino likvidumo kitomis aktyvaus likvidumo valdymo priemonėmis, be kita ko, jei būtina, pasinaudodama trumpalaikiu finansavimu kapitalo rinkose, siekdama užtikrinti Sąjungos įsipareigojimų skolintojų atžvilgiu laikymąsi laiku. Tikslinga numatyti, kad Komisija apie tokius pareikalavimus valstybėms narėms praneštų tinkamai iš anksto ir jie turėtų būti vykdomi griežtai proporcingai (*pro rata*) pagal numatomas kiekvienos valstybės narės biudžeto pajamas, bet kuriuo atveju pareikalavimai negali būti didesni už joms tenkančią nuosavų išteklių viršutinės ribos laikino padidinimo dalį, t. y. 0,6 % valstybių narių BNP. Vis dėlto, jeigu valstybė narė laiku neįvykdytų pareikalavimo visa apimtimi ar iš dalies arba jeigu ji praneštų Komisijai, kad negalės įvykdyti pareikalavimo, Komisijai vis tiek laikinai turėtų būti suteikti įgaliojimai pateikti papildomus pareikalavimus kitoms valstybėms narėms *pro rata* pagrindu. Tikslinga nustatyti didžiausią sumą, kurios Komisija kasmet galėtų pareikalauti iš valstybės narės. Tikimasi, kad Komisija pateiks būtinus pasiūlymus, kad išlaidos, padengtos valstybių narių laikinai suteiktomis grynųjų pinigų išteklių sumomis, būtų įskaitytos į Sąjungos biudžetą siekiant užtikrinti, kad į tuos išteklius būtų atsižvelgta kuo anksčiau, kad valstybės narės nuosavus išteklius galėtų įskaityti į sąskaitas, t. y. laikantis taikytinos teisinės sistemos, taigi, remiantis atitinkamomis BNP sumomis bei nedarant poveikio kitiems nuosaviems ištekliams ir kitoms pajamoms;

- (24) pagal SESV 311 straipsnio ketvirtą pastraipą bus priimtas Tarybos reglamentas, kuriuo nustatomos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos įgyvendinimo priemonės. Tos priemonės turėtų apimti bendro ir techninio pobūdžio nuostatas, kurios taikytinos visų kategorijų nuosaviems ištekliams. Tos priemonės turėtų apimti išsamias taisykles dėl likučio apskaičiavimo ir įtraukimo į biudžetą, taip pat nuostatas ir tvarką, būtinas nuosavų išteklių surinkimo kontrolei ir priežiūrai;
- (25) šis sprendimas turėtų įsigalioji tik tada, kai jį pagal savo atitinkamus konstitucinius reikalavimus bus patvirtinusios visos valstybės narės, taigi visiškai gerbiant nacionalinį suverenitetą. 2020 m. liepos 17–21 d. Europos Vadovų Taryba pažymėjo valstybių narių ketinimą kuo greičiau pradėti šio sprendimo patvirtinimo procesą;
- (26) siekiant nuoseklumo, tęstinumo ir teisinio tikrumo būtina nustatyti nuostatas, kad būtų užtikrintas sklandus perėjimas nuo Tarybos sprendimu 2014/335/ES, Euratomas¹ nustatytos sistemos prie šiuo sprendimu numatytos sistemos;
- (27) Sprendimas 2014/335/ES, Euratomas turėtų būti panaikintas;
- (28) šio sprendimo tikslais visos pinigų sumos turėtų būti nurodytos eurais;

¹ 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos sprendimas 2014/335/ES, Euratomas dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos (OL L 168, 2014 6 7, p. 105).

- (29) dėl poreikio skubiai sudaryti galimybes skolintis, kad būtų galima finansuoti priemonės siekiant reaguoti į COVID-19 krizės padarinius, šis sprendimas turėtų įsigalioti pirmo mėnesio, einančio po paskutinio pranešimo apie šiam sprendimui priimti skirtų procedūrų užbaigimą gavimo, pirmą dieną;
- (30) siekiant užtikrinti perėjimą prie peržiūrėtos nuosavų išteklių sistemos ir užtikrinti, kad šis sprendimas sutaptų su finansiniais metais, šis sprendimas turėtų būti taikomas nuo 2021 m. sausio 1 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo sprendimu nustatomos nuosavų išteklių paskirstymo Sąjungai taisyklės siekiant užtikrinti Sąjungos metinio biudžeto finansavimą.

2 straipsnis

Nuosavų išteklių kategorijos ir specialūs jų apskaičiavimo metodai

1. Į Sąjungos biudžetą įskaitomus nuosavus išteklius sudaro pajamos, gaunamos iš toliau nurodytų šaltinių:
 - a) tradiciniai nuosavi ištekliai, kuriuos sudaro rinkliavos, priemokos, papildomos ar kompensacinės sumos, papildomos sumos ar koeficientai, Bendrojo muitų tarifo muitai ir kiti muitai, kuriuos Sąjungos institucijos yra nustačiusios arba turi nustatyti prekybai su trečiosiomis valstybėmis, muitai už prekes pagal nebegaliojančią Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartį, taip pat įnašai ir kiti mokesčiai, numatyti bendro cukraus rinkų organizavimo sistemoje;
 - b) vienodo pareikalavimo tarifo (0,30 % visoms valstybėms narėms) taikymas pajamų iš PVM, surinktų už visą apmokestinamąjį tiekimą ar teikimą, bendrai sumai, padalytai iš svertinio PVM tarifo vidurkio, apskaičiuoto atitinkamiems kalendoriniams metams, kaip nurodyta Tarybos reglamente (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89¹. Kiekvienos valstybės narės atveju PVM bazė, į kurią turi būti atsižvelgta šiuo tikslu, negali viršyti 50 % BNP;

¹ 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 dėl galutinių vienodų nuosavų išteklių, kaupiamų iš pridėtinės vertės mokesčio, surinkimo priemonių (OL L 155, 1989 6 7, p. 9).

- c) vienodo pareikalavimo tarifo taikymas kiekvienoje valstybėje narėje susidarančių neperdirbtų plastiko pakuočių atliekų svoriui. Vienodas pareikalavimo tarifas yra 0,80 EUR už kilogramą. Tam tikroms valstybėms narėms taikomas metinis sumažinimas fiksuotąja suma, kaip apibrėžta 2 dalies trečioje pastraipoje;
- d) vienodo pareikalavimo tarifo, nustatyto pagal biudžeto procedūrą atsižvelgiant į visų kitų pajamų bendrą sumą, taikymas visų valstybių narių BNP sumai.

2. Šio straipsnio 1 dalies c punkto tikslais terminas „plastikas“ reiškia polimerą Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006¹ 3 straipsnio 5 punkto prasme, į kurį gali būti pridėta priedų ar kitų medžiagų; terminai „pakuočių atliekos“ ir „perdirbimas“ suprantami taip, kaip jie apibrėžti atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/62/EB² 3 straipsnio 2 ir 2c punktuose bei pavartoti Komisijos sprendime 2005/270/EB³.

¹ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).

² 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).

³ 2005 m. kovo 22 d. Komisijos sprendimas 2005/270/EB, nustatantis duomenų bazės sistemos formas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 86, 2005 4 5, p. 6).

Neperdirbtų plastiko pakuočių atliekų svoris apskaičiuojamas kaip skirtumas tarp konkrečiais metais valstybėje narėje susidariusių plastiko pakuočių atliekų svorio ir tais metais perdirbtų plastiko pakuočių atliekų svorio, nustatyto pagal Direktyvą 94/62/EB.

Toliau išvardytos valstybės narės turi teisę į metinį sumažinimą fiksuotą suma, išreikštą einamosiomis kainomis, taikytiną atitinkamiems jų įnašams pagal 1 dalies c punktą:

22 mln. EUR Bulgarijai, 32,1876 mln. EUR Čekijai, 4 mln. EUR Estijai, 33 mln. EUR Graikijai, 142 mln. EUR Ispanijai, 13 mln. EUR Kroatijai, 184,0480 mln. EUR Italijai, 3 mln. EUR Kiprui, 6 mln. EUR Latvijai, 9 mln. EUR Lietuvai, 30 mln. EUR Vengrijai, 1,4159 mln. EUR Maltai, 117 mln. EUR Lenkijai, 31,3220 mln. EUR Portugalijai, 60 mln. EUR Rumunijai, 6,2797 mln. EUR Slovėnijai ir 17 mln. EUR Slovakijai.

3. 1 dalies d punkto tikslais vienodas pareikalavimo tarifas taikomas kiekvienos valstybės narės BNP.

BNP, kaip nurodyta 1 dalies d punkte, reiškia metines BNP rinkos kainomis, kaip numatyta Komisijos taikant Reglamentą (ES) Nr. 549/2013.

4. 2021–2027 m. laikotarpiu toliau išvardytos valstybės narės naudojasi jų metinių BNP pagrįstų įnašų pagal 1 dalies d punktą bendrais sumažinimais, kurie sudaro 565 mln. EUR Austrijai, 377 mln. EUR Danijai, 3 671 mln. EUR Vokietijai, 1 921 mln. EUR Nyderlandams ir 1 069 mln. EUR Švedijai. Tos sumos apskaičiuojamos 2020 m. kainomis ir koreguojamos pagal einamąsias kainas taikant Komisijos pateiktą naujausią biudžeto projekto rengimo metu turimą Sąjungai skirtą bendrojo vidaus produkto defliatorių, išreikštą eurai. Tuos bendrus sumažinimus finansuoja visos valstybės narės.
5. Jeigu finansinių metų pradžioje Sąjungos biudžetas dar nepriimtas, BNP grindžiami ankstesni vienodi pareikalavimo tarifai taikomi toliau tol, kol įsigalios nauji tarifai.

3 straipsnis

Viršutinės nuosavų išteklių ribos

1. Bendra nuosavų išteklių suma, paskirta Sąjungai metiniams mokėjimų asignavimams padengti, negali viršyti 1,40 % visų valstybių narių BNP sumos.
2. Į Sąjungos biudžetą įskaitytų įsipareigojimų asignavimų bendra metinė suma negali viršyti 1,46 % visų valstybių narių BNP sumos.
3. Turi būti išlaikomas tinkamas įsipareigojimų asignavimų ir mokėjimų asignavimų santykis siekiant užtikrinti jų suderinamumą ir sudaryti sąlygas vėlesniais metais laikytis 1 dalyje nustatytos viršutinės ribos.

4. Kai dėl Reglamento (ES) Nr. 549/2013 dalinių pakeitimų reikšmingai pakinta BNP dydis, Komisija perskaičiuoja 1 ir 2 dalyse nustatytas viršutines ribas kaip laikinai padidintas pagal 6 straipsnį šios formulės pagrindu:

$$x \% (y \%) \times \frac{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_t \text{ ESS dabartinė}}{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_t \text{ ESS pakeista}}$$

kai:

- „x %“ yra mokėjimų asignavimų nuosavų išteklių viršutinė riba;
- „y %“ yra įsipareigojimų asignavimų nuosavų išteklių viršutinė riba;
- „t“ yra paskutiniai visi metai, kurių duomenys, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/516¹, yra turimi;
- „ESS“ yra Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistema Sąjungoje.

4 straipsnis

Kapitalo rinkose pasiskolintų lėšų naudojimas

Sąjunga nenaudoja kapitalo rinkose pasiskolintų lėšų veiklos išlaidoms finansuoti.

¹ 2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/516 dėl bendrųjų nacionalinių pajamų rinkos kainomis derinimo, kuriuo panaikinama Tarybos direktyva 89/130/EEB, Euratomas ir Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 (BNP reglamentas) (OL L 91, 2019 3 29, p. 19).

5 straipsnis

Išskirtinės ir laikinos papildomos priemonės siekiant reaguoti į COVID-19 krizės padarinius

1. Siekiant vienintelio tikslo – reaguoti į COVID-19 krizės padarinius taikant Tarybos reglamentą, kuriuo nustatoma Europos Sąjungos ekonomikos gaivinimo priemonė, ir jame nurodytus sektorių teisės aktus:
 - a) Komisija įgaliojama Sąjungos vardu kapitalo rinkose skolintis lėšas, kurių suma neviršija 750 000 mln. EUR 2018 m. kainomis. Skolinimosi operacijos atliekamos eurais;
 - b) iki 360 000 mln. EUR 2018 m. kainomis pasiskolintų lėšų gali būti naudojama paskolų teikimui ir, nukrypstant nuo 4 straipsnio, iki 390 000 mln. EUR 2018 m. kainomis pasiskolintų lėšų gali būti naudojama išlaidoms.

Pirmos pastraipos a punkte nurodyta suma koreguojama taikant fiksuotą defliatorių – 2 % per metus. Kiekvienais metais Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai praneša taip pakoreguotą sumą.

Komisija administruoja pirmos pastraipos a punkte nurodytą skolinimąsi taip, kad po 2026 m. nebūtų vykdomas joks naujas grynasis skolinimasis.

2. Pasiskolintų lėšų, naudotinių išlaidoms, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte, pagrindinė suma ir susijusios mokėtinos palūkanos gražinamos iš Sąjungos biudžeto. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046¹ 112 straipsnio 2 dalį biudžetiniai įsipareigojimai gali būti suskaidyti į per keletą metų mokamas metines dalis.

Siekiant užtikrinti, kad įsipareigojimai būtų mažinami tolygiai ir prognozuojamai, šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytos lėšos gražinamos pagal tvarkaraštį, laikantis patikimo finansų valdymo principo. Lėšų pagrindinės sumos gražinimas pradedamas iki 2021–2027 m. DFP laikotarpio pabaigos, mokant minimalią sumą, jeigu sumos, nepanaudotos palūkanų mokėjimams, mokėtiniems pagal šio straipsnio 1 dalyje nurodytą skolinimąsi, tam netrukdo, deramai laikantis SESV 314 straipsnyje nustatytos procedūros. Visi įsipareigojimai, priiimti dėl išimtinio ir laikino Komisijos įgaliojimo skolintis lėšas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, visiškai įvykdomi ne vėliau kaip 2058 m. gruodžio 31 d.

Konkrečiais metais Sąjungos mokėtinos sumos, kuriomis gražinama šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta lėšų pagrindinė suma, negali viršyti 7,5 % 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytos didžiausios sumos, naudotinos išlaidoms.

¹ 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

3. Komisija nustato būtiną skolinimosi operacijų administravimo tvarką. Komisija Europos Parlamentą ir Tarybą reguliariai ir išsamiai informuoja apie visus jos vykdomo skolos valdymo strategijos aspektus. Komisija nustato bei Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia emisijos kalendorių, kuriame nurodomos tikėtinos emisijos datos ir apimtys už ateinančius metus, taip pat planą, kuriame išdėstomi tikėtini pagrindinės sumos ir palūkanų mokėjimai. Tą kalendorių Komisija atnaujina reguliariai.

6 straipsnis

*Išskirtinis ir laikinas nuosavų išteklių viršutinių ribų padidinimas
siekiant paskirstyti išteklius, būtinus siekiant reaguoti į COVID-19 krizės padarinius*

Kiekviena iš 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse išdėstytų viršutinių ribų laikinai padidinama po 0,6 procentinio punkto siekiant vienintelio tikslo – vykdyti visus Sąjungos įsipareigojimus, kylančius dėl 5 straipsnyje nurodyto skolinimosi, kol visų tokių įsipareigojimų nebeliks ir ne vėliau kaip 2058 m. gruodžio 31 d.

Padidintos nuosavų išteklių viršutinės ribos negali būti naudojamos jokiems kitiems Sąjungos įsipareigojimams vykdyti.

7 straipsnis

Universalumo principas

2 straipsnyje nurodytos pajamos naudojamos visoms į Sąjungos metinį biudžetą įskaitytoms išlaidoms finansuoti, nė vienu neišskiriant.

8 straipsnis
Pertekliaus perkėlimas

Bet koks Sajungos pajamų perteklius, gautas finansinių metų pajamoms viršijus bendras faktines išlaidas, perkeliamas į ateinančius finansinius metus.

9 straipsnis
Nuosavų išteklių surinkimas ir teikimas Komisijai

1. Valstybės narės surenka 2 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus nuosavus išteklius vadovaudamosi nacionalinėmis nuostatomis, nustatytomis įstatymais ir kitais teisės aktais. Valstybės narės, kai tinkama, tas nuostatas pritaiko, kad jos atitiktų Sąjungos taisyklių reikalavimus.

Komisija išnagrinėja valstybių narių jai pateiktas atitinkamas nacionalines nuostatas, valstybėms narėms nurodo, kurie koregavimai jai atrodo būtini siekiant užtikrinti, kad tos nuostatos atitiktų Sąjungos taisykles, ir, jei būtina, teikia ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Valstybės narės kaip surinkimo išlaidas pasilieka 25 % sumų, nurodytų 2 straipsnio 1 dalies a punkte.
3. Valstybės narės Komisijai teikia šio sprendimo 2 straipsnio 1 dalyje numatytus nuosavus išteklius vadovaudamosi reglamentais, priimtais pagal SESV 322 straipsnio 2 dalį.

4. Nedarant poveikio Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014¹ 14 straipsnio 2 daliai, jeigu leistųjų asignavimų, įskaitytų Sąjungos biudžete, nepakanka Sąjungai įvykdyti savo įsipareigojimus, kylančius dėl skolinimosi, nurodyto šio sprendimo 5 straipsnyje, ir Komisija negali laiku generuoti būtino likvidumo aktyvuodama kitas priemones, numatytas tokiam skolinimuisi taikomuose finansiniuose susitarimuose, kad užtikrintų Sąjungos įsipareigojimų laikymąsi, be kita ko, aktyviai valdydama likvidumą ir, jei būtina, pasinaudodama trumpalaikiu finansavimu kapitalo rinkose laikantis šio sprendimo 5 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte ir 5 straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų ir apribojimų, valstybės narės kraštutiniu atveju Komisijai suteikia tam tikslui būtinus išteklius. Tokiais atvejais, nukrypstant nuo Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 14 straipsnio 3 dalies ir 14 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos, taikomos šio straipsnio 5–9 dalys.
5. Laikantis Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 14 straipsnio 4 dalies antros pastraipos, Komisija valstybių narių gali pareikalauti proporcingai (*pro rata*) pagal numatomas kiekvienos iš jų biudžeto pajamas laikinai padengti viso turto ir grynųjų pinigų išteklių poreikių skirtumą. Apie tokius pareikalavimus Komisija valstybėms narėms praneša pakankamai iš anksto. Komisija užmegs struktūrinį dialogą su nacionalinėmis skolos valdymo tarnybomis ir išdais emisijos ir grąžinimo tvarkaraščių klausimais.

¹ 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 dėl tradicinių, PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių teikimo metodų ir tvarkos ir dėl priemonių, skirtų grynųjų pinigų poreikiui patenkinti (OL L 168, 2014 6 7, p. 39).

Jeigu valstybė narė laiku neįvykdo pareikalavimo visa apimtimi ar iš dalies arba jeigu ji praneša Komisijai, kad negalės įvykdyti pareikalavimo, Komisija turi teisę laikinai pateikti papildomus pareikalavimus kitoms valstybėms narėms, kad būtų padengta atitinkamos valstybės narės dalį atitinkanti dalis. Tokie pareikalavimai pateikiami proporcingai (*pro rata*) pagal numatomas kiekvienos kitos valstybės narės biudžeto pajamas. Valstybė narė, kuri neįvykdė pareikalavimo, lieka atsakinga už jo įvykdymą.

6. Didžiausia bendra metinė grynujų pinigų išteklių suma, kurios gali būti pareikalauta iš valstybės narės pagal 5 dalį, jokiais aplinkybėmis negali viršyti jos BNP grindžiamos santykinės dalies išskirtiniame ir laikiname nuosavų išteklių viršutinių ribų padidiniame, kaip nurodyta 6 straipsnyje. Šiuo tikslu BNP grindžiama santykinė dalis apskaičiuojama kaip visų Sąjungos BNP dalis, nustatoma remiantis atitinkamu paskutinio patvirtinto Sąjungos metinio biudžeto pajamų dalies stulpeliu.
7. Bet koks grynujų pinigų išteklių suteikimas pagal 5 ir 6 dalis nedelsiant kompensuojamas vadovaujantis Sąjungos biudžetui taikytina teisine sistema.
8. Išlaidos, padengtos grynujų pinigų išteklių, valstybių narių laikinai suteiktų pagal 5 dalį, sumomis, įskaitomos į Sąjungos biudžetą nedelsiant, siekiant užtikrinti, kad į susijusias pajamas būtų atsižvelgta kuo anksčiau, kad valstybės narės nuosavus išteklius galėtų įskaityti į sąskaitas pagal atitinkamas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 nuostatas.

9. Tai, kad taikoma 5 dalis, nereiškia, kad kasmet gali būti pareikalauta grynujų pinigų išteklių, viršijančių 3 straipsnyje nurodytas nuosavų išteklių viršutinės ribas, padidintas pagal 6 straipsnį.

10 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Taryba, laikydama SESV 311 straipsnio ketvirtoje pastraipoje išdėstytos procedūros, nustato įgyvendinimo priemones šių Sąjungos nuosavų išteklių sistemos elementų atžvilgiu:

- a) metinio biudžeto likučio apskaičiavimo ir įtraukimo į biudžetą procedūros, kaip išdėstyta 8 straipsnyje;
- b) nuostatų ir tvarkos, būtinų 2 straipsnio 1 dalyje nurodytų nuosavų išteklių surinkimo kontrolės ir priežiūros tikslais, ir visų atitinkamų ataskaitų teikimo reikalavimų.

11 straipsnis

Baigiamosios ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Atsižvelgiant į 2 dalį, Sprendimas 2014/335/ES, Euratomas panaikinamas. Visos nuorodos į Tarybos sprendimą 70/243/EAPB, EEB, Euratomas¹, Tarybos sprendimą 85/257/EEB, Euratomas², Tarybos sprendimą 88/376/EEB, Euratomas³, Tarybos sprendimą 94/728/EB, Euratomas⁴, Tarybos sprendimą 2000/597/EB, Euratomas⁵, Tarybos sprendimą 2007/436/EB, Euratomas⁶ ar Sprendimą 2014/335/ES, Euratomas laikomos nuorodomis į šį sprendimą; nuorodos į panaikintą sprendimą skaitomos pagal atitikties lentelę šio sprendimo priede.

¹ 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos sprendimas 70/243/EAPB, EEB, Euratomas dėl valstybių narių finansinių įnašų pakeitimo Bendrijų nuosavais ištekliais (OL L 94, 1970 4 28, p. 19).

² 1985 m. gegužės 7 d. Tarybos sprendimas 85/257/EEB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 128, 1985 5 14, p. 15).

³ 1988 m. birželio 24 d. Tarybos sprendimas 88/376/EEB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 185, 1988 7 15, p. 24).

⁴ 1994 m. spalio 31 d. Tarybos sprendimas 94/728/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 293, 1994 11 12, p. 9).

⁵ 2000 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimas 2000/597/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 253, 2000 10 7, p. 42).

⁶ 2007 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimas 2007/436/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 163, 2007 6 23, p. 17).

2. Sprendimo 94/728/EB, Euratomas 2, 4 ir 5 straipsniai, Sprendimo 2000/597/EB, Euratomas 2, 4 ir 5 straipsniai, Sprendimo 2007/436/EB, Euratomas 2, 4 ir 5 straipsniai bei Sprendimo 2014/335/ES, Euratomas 2, 4 ir 5 straipsniai toliau taikomi pajamų, gaunamų taikant pareikalavimo tarifą PVM bazei, kuri nustatoma vienoda tvarka ir apribojama taip, kad sudarytų 50–55 % kiekvienos valstybės narės bendrojo nacionalinio produkto ar bendrųjų nacionalinių pajamų, priklausomai nuo atitinkamų metų, apskaičiavimui ir koregavimui, Jungtinei Karalystei 1995–2020 m. suteiktos biudžeto disbalanso korekcijos apskaičiavimui ir kitų valstybių narių Jungtinei Karalystei suteiktų korekcijų finansavimo apskaičiavimui.
3. Valstybės narės ir toliau kaip surinkimo išlaidas pasilieka 10 % sumų, nurodytų 2 straipsnio 1 dalies a punkte, kurias valstybės narės pagal taikytinas Sąjungos taisykles būtų turėjusios pateikti anksčiau nei 2001 m. vasario 28 d.
4. Valstybės narės ir toliau kaip surinkimo išlaidas pasilieka 25 % sumų, nurodytų 2 straipsnio 1 dalies a punkte, kurias valstybės narės pagal taikytinas Sąjungos taisykles būtų turėjusios pateikti laikotarpiu nuo 2001 m. kovo 1 d. iki 2014 m. vasario 28 d.
5. Valstybės narės ir toliau kaip surinkimo išlaidas pasilieka 20 % sumų, nurodytų 2 straipsnio 1 dalies a punkte, kurias valstybės narės pagal taikytinas Sąjungos taisykles būtų turėjusios pateikti laikotarpiu nuo 2014 m. kovo 1 d. iki 2021 m. vasario 28 d.
6. Šio sprendimo tikslais visos pinigų sumos nurodomos eurais.

12 straipsnis
Įsigaliojimas

Tarybos generalinis sekretorius praneša valstybėms narėms apie šį sprendimą.

Valstybės narės nedelsdamos praneša Tarybos generaliniam sekretoriui apie pagal atitinkamus jų konstitucinius reikalavimus šiam sprendimui priimti reikalingų procedūrų užbaigimą.

Šis sprendimas įsigalioja pirmo mėnesio, einančio po paskutinio iš antroje pastraipoje nurodytų pranešimų gavimo, pirmą dieną.

Jis taikomas nuo 2021 m. sausio 1 d.

13 straipsnis
Adresatai

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Sprendimas 2014/335/ES, Euratomas	Šis sprendimas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalies a punktas	2 straipsnio 1 dalies a punktas
2 straipsnio 1 dalies b punktas	2 straipsnio 1 dalies b punktas
-	2 straipsnio 1 dalies c punktas
2 straipsnio 1 dalies c punktas	2 straipsnio 1 dalies d punktas
2 straipsnio 2 dalis	-
-	2 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 3 dalis	9 straipsnis 2 dalis
2 straipsnio 4 dalis	2 straipsnio 1 dalies b punktas
2 straipsnio 5 dalis	2 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa ir 2 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 6 dalis	2 straipsnio 5 dalis
2 straipsnio 7 dalis	2 straipsnio 3 dalies antra pastraipa ir 3 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 ir 3 dalys
3 straipsnio 3 dalis	-
3 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 4 dalis
4 straipsnis	-
-	4 straipsnis
5 straipsnis	-
-	5 straipsnis
-	6 straipsnis

Sprendimas 2014/335/ES, Euratomas	Šis sprendimas
6 straipsnis	7 straipsnis
7 straipsnis	8 straipsnis
8 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis
8 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 3 dalis
-	9 straipsnio 4–9 dalys
9 straipsnis	10 straipsnis
10 straipsnio 1 dalis	11 straipsnio 1 dalis
10 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 2 dalis
10 straipsnio 3 dalis	11 straipsnio 3 dalis
10 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	11 straipsnio 4 dalis
-	11 straipsnio 5 dalis
10 straipsnio 4 dalis	11 straipsnio 6 dalis
11 straipsnis	12 straipsnis
12 straipsnis	-
-	13 straipsnis